

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1:

Fremskridtspartiet finder det vigtigt, at folkepensionsbeløbet fastsættes til et enhedsbeløb, som står fast over en længere periode. De nuværende regler om straf på ægteskab og nedsættelser ved ekstraintægter findes at være urimelige. Direkte forkert er det efter fremskridtspartiets mening at gennemføre reglerne i lov nr. 270 af 4. juni 1970 om at komplicere folkepensionsordningen med en særlig tillægspensionsordning. Fremskridtspartiet vender sig også imod det ventetillæg, hvorom der ifølge punkt 4, nr. 11, er opnået enighed i den sekspartiaftale, som findes omtalt i skatte- og afgiftsudvalgets tillægsbetænkning af 18. september 1974 over forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om skattemæssige fradrag og sæ skilt beskatning af medhjælpende hustruer og forslag til lov om ændring af udskrivningsloven. Det er direkte utiltalende, at de ældre mennesker skal tvinges ud i en ordning, hvor de skal spille hasard om, hvorvidt det kan betale sig for dem at udskyde tidspunktet for opnåelse af folkepension.

Folkepensionsordningen bør være et rent statsligt anliggende, idet dette giver den mindste administration.

Ugevis folkepension har den fordel, at de pensionsberettigede får en hjælp til at klare økonomien, også hvor alderdomssvækkelse eller andre forhold medfører, at de er lette bytter for bedragere, tyve og letsindighedsdispositioner. Med nutidens EDB-teknik vil ugevis udbetalinger af ensartede beløb til stort set de samme mennesker ikke medføre særlige administrative fordyrelser. For modtagerne er bank- og sparekassevæsenet nu så veludbygget, at ulemper kan undgås også for de pensionister, der har svært ved at komme hjemmefra, eller som er på rejse.

Til § 2:

I forbindelse med den budgetreform, som fremskridtspartiet arbejder for, og som bl. a. finder udtryk i det af partiet udgivne papir „Hvad koster 60.000 kr. skattefrit?“, vil det nok være hensigtsmæssigt at gå over til en ordning, hvor antallet af folkepensionister ligger fast for hvert finansår ad gangen. Så længe det offentlige budgetsystemer er så løst, som forholdet nu er, er der imidlertid ikke fundet tilstrækkelig grund til at forlade det hævdevundne system grundet på aldersgrænser.

Til § 3:

Folkepensionssystemet bør forbeholdes de ældste medborgere. Den hjælp, man fra samfundets side skal yde til de medborgere, som ikke endnu er kommet op mellem de ældste, bør tilrettelægges efter trangskriterier, bedst efter det system med sociale sikringsvagter, som bl. a. er beskrevet på side 13-14 i fremskridtspartiets betænkningsudtalelse vedrørende den sociale bistandslov (betænkning af 31. maj 1974 til lovforslag nr. 45).

Imidlertid må man i den overgangsperiode, der hengår, før førti årspensionister opnår 67 års alderen, respektere „velerhvervede rettigheder“, ligesom pensionsbeløb, der måtte overstige de i forslagets § 1 anførte beløb, må udredes, indtil den almindelige folkepensionssats kommer op på samme eller højere niveau.

Sociale ydelser til borgere i andre EF-lande eller andre udlændinge holdes uden for folkepensionsloven.

Til § 4:

Såfremt lovforslaget vedtages, må det ved ændringsforslag til § 3. behandling fastsættes, hvilke ældre lovbestemmelser der skal ophæves, eller også må der gennemføres en særskilt ophævelseslov. Spørgsmålet om formuleringen kan imidlertid vente.